

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/635/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203386
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714203386.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a členiek senátu: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: U. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. č. XXX, XXX XX Z., o zaplatenie sumy 85,05 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 2C/241/2014 - 33 zo dňa 12. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd zamietol návrh, ktorý sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 85,05 eur, úroku z omeškania v sume 0,63 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 85,05 eur od 21.08.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27.6.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 25.08.2005 Zmluvu č. 252618632, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Podľa navrhovateľa zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Dňa 25.08.2005 odporca ako dlžník uzatvoril s veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere č. 0252618632 (ďalej len „Zmluva“) podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 1.062,21 eur (32.000 Sk), pri pevnej úrokovej sadzbe 17,30 % p.a. a RPMN 9,90 % (čl. IV. bod 2. zmluvy). V zmluve bol dojednaný poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur (50,- Sk). Odporca sa zaviazal úver splácať formou mesačných splátok vo výške 28,35 eur (854,- Sk) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.09.2005. Konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.08.2010. Podľa článku II. bod 2. zmluvy, dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE uzatvorenej dňa 27.06.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803 mal súd preukázané postúpenie pohľadávky voči odporcovi, ktorej zaplatenie si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní. Postúpená bola pohľadávka vo výške 2.032,69 eur vyplývajúca zo zmluvy č. 252618632 zo dňa 25.08.2005, z toho istina 1.338,69 eur, riadne úroky 225,79 eur a úroky z omeškania v sume 468,21 eur. Posledná úhrada vo výške 97,68 eur bola vykonaná dňa 23.06.2010. Splatnosť úveru nastala dňa 20.08.2010. Listom zo dňa 17.07.2012 postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámil

odporcovi postúpenie pohľadávky vo výške 2.032,69 eur zo zmluvy o úvere č. 252618632 na postupníka EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrhu nie je možné vyhovieť. V konaní mal súd preukázané, že medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa vznikol dňa 25.08.2005 záväzkový vzťah uzatvorením zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.062,21 eur. Pohľadávka veriteľa z uvedenej zmluvy bola platne postúpená na navrhovateľa. Účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o úvere v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň však má úverová zmluva charakter spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľským úverom je v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 2 cit. zákona. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné úverovú zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka v spojení s § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je aj zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka a všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý odporcovi túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a dlžník - spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchod, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatvárajanej vo viacerých prípadoch nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah vzniknutý z úverovej zmluvy č. 252618632 nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na zákonné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, súd bol povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku. Spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy považuje za typické občianskoprávne vzťahy, preto „...je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo“, pričom „...o rozpor s ustanovením § 54 ods. 1 OZ ide aj vtedy, ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka s odkazom na § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie.“ Ust. § 54 ods. 1 OZ je potrebné vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Obdobne sa k otázke aplikácie Občianskeho zákonníka v prípade prijateľnejšej úpravy pre spotrebiteľa vyjadril aj Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 24Co/126/2012-147 zo dňa 21.05.2013 alebo Najvyšší súd SR sp. zn. 5M Cdo20/2009 zo dňa 25.01.2011 (dohoda o voľbe Obchodného zákonníka v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska dlhšej premlčacej lehoty vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a preto absolútne neplatná). V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozhodnutí zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 3 MCdo 12/2014 prijal právny záver, že súd rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy by mal zohľadniť § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a keďže právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia, od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Podľa § 52 ods. 2 veta tretiu Občianskeho zákonníka v súčasnom znení, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd posúdil otázku premlčania nároku navrhovateľa s použitím úpravy o premlčacích dobách v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o splátkovom úvere, ako aj z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok mal súd jednoznačne preukázané, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.08.2010 (t.j. splatnosťou poslednej dojednávanej splátky úveru). Vzhľadom na uvedené, premlčacia doba začala plynúť dňa 21.08.2010 (deň nasledujúci po konečnej splatnosti úveru) a uplynula dňa 21.8.2013. Žaloba bola na súd podaná dňa 04.06.2014, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa občianskeho práva. Vzhľadom k tomu, že súd v súlade s ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 je povinný prihliadať na premlčanie z úradnej moci a premlčacia doba vo vzťahu k žalovanému nároku uplynula pred podaním návrhu na súd, súd návrh v celom rozsahu zamietol. Odporca vzhľadom na jeho úplný úspech v konaní mal podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, ale nakoľko si trovy konania neuplatnil, t.j. nepodal návrh na priznanie náhrady trov konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p., súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Nesúhlasil s tým, že súd na daný prípad aplikoval § 5b z.č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť 01.05.2014. Poukázal na článok 1 ods. 1 Ústavy SR, nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/95 z 24.05.1995, PL. ÚS36/95 z 03.03.1996, ako aj na čl. 125 ods. 1 písm. a) a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Aplikáciou § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa došlo k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 1 ods. 2 Ústavy SR, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa článku 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30.04.2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR § 5b ZoOS, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doposiaľ platného účinného režimu právnej úpravy do ich nového režimu. Aplikáciou § 5b ZoOS na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Prijatím § 5b ZoOS zákonodarca zašiel ešte ďalej a porušil tým Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami garantované právo prístupu k nestrannému súdu a narušil tiež zásadu rovnosti účastníkov konania a nestrannosti súdu. Priamym aplikovaním § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd porušil zásadu stanovenú v článku 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Žalobca si v konaní uplatnil svoj nárok žalobným návrhom 14.03.2014, pričom predmetné ustanovenie § 5b ZoOS nadobudlo účinnosť až 01.05.2014. Poukázal tiež na rozhodnutie KS v Prešove zo dňa 30.09.2014, sp. zn. 9 Co 64/2013. Vzhľadom na uvedené s poukazom na to, že si v konaní uplatnil svoj nárok žalobným návrhom zo dňa 01.09.2011 (súdu doručeným dňa 12.09.2011), pričom predmetné ustanovenie § 5b ZoOS nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014, nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdením veci. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. aby ho zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania

(§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

V prejednávanej veci súd žalobu žalobcu, ktorou sa zaplata sumy 85,05 eur, úroku z omeškania v sume 0,63 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 85,05 eur od 21.08.2010 do zaplata a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27.06.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 25.08.2005 Zmluvu č. 252618632, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov.

Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nemal aplikovať pri posudzovaní premlčania žalovaného nároku ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý oprávňuje súdy aj bez návrhu skúmať otázku premlčania uplatneného nároku, pretože toto ustanovenie nemožno aplikovať na prípady, keď žalobca nadobudol pohľadávku pred účinnosťou tohto ustanovenia zákona.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo v danej veci preto posúdiť, či súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že si nárok uplatnil po uplynutí premlčacej lehoty (pričom uplynutie premlčacej doby nebolo namietané), na ktorú súd prihliadol ex offa.

Navrhovateľ si v danom konaní uplatňuje len zaplata posledných 3 splátok úveru v celkovej výške 85,05 eur s pôvodnou splatnosťou dňa 20.06.2010, 20.07.2010 a 20.08.2010. Zo zmluvy o splátkovom úvere, ako aj z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok mal súd jednoznačne preukázané, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.08.2010 (t.j. splatnosťou poslednej dojednanej splátky úveru). Vzhľadom na uvedené, premlčacia doba začala plynúť dňa 21.08.2010 (deň nasledujúci po konečnej splatnosti úveru) a uplynula dňa 21.08.2013. Žaloba bola na súd podaná dňa 04.06.2014, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa občianskeho práva.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktorý nadobudol účinnosť 01.05.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje (procesný) postup orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy (ktorým je aj súd), má teda charakter procesnoprávny a to bez ohľadu na to, že je obsiahnuté v hmotnoprávnom predpise. Táto norma neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia o časovej pôsobnosti novely, ktorá ju zaviedla, musí platiť pravidlo jej okamžitej aplikovateľnosti. Ak platí, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má procesný charakter a zákonodarca nestanovil osobitný právny režim jej aplikácie, má súd prihliadať na premlčanie ex offa vo všetkých, aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých konaniach podliehajúcich pod hypotézu tejto právnej normy. Vzhľadom na uvedené, prvostupňový súd, ktorý vo veci preskúmaným rozsudkom rozhodol po účinnosti novelizovaného znenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, správne ex offa citované ustanovenie zohľadnil a v konaní aplikoval.

Odvolací súd tiež poukazuje na rovnaké právne závery, ktoré zaujal Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutiach sp. zn. 3 MCdo 14/2014 z 21.04.2015, 8 MCdo 13/2014 z 21.05.2015 a 4 MCdo 17/2014 z 26.11.2015. Odvolací súd preto odkazuje aj na právne závery v cit. rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré sú všeobecne dostupné, pričom ich ústavnú udržateľnosť potvrdil už aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. II. ÚS 729/2015 zo 04.11.2015, ktorým odmietol sťažnosť sťažovateľky ako neopodstatnenú.

Pretože žalobca v konaniach, v ktorých boli vydané cit. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a sťažovateľkou v konaní sp. zn. II. ÚS 729/2015 vedenom na Ústavnom súde SR bola tá istá obchodná spoločnosť, ktorá je žalobcom aj v prejednávanej veci, možno konštatovať, že tieto skutočnosti a právne závery sú žalobcovi dobre známe.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.